

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Mani dārgie draudzes locekļi un mūsu avīzītes lasītāji! Dzīves pulkstenis nepielūdzami iet tikai uz priekšu un nav apstādināms, šitot stundu pēc stundas cilvēka dzīves skrējienā, kamēr iztek viņa žēlastību un nopelnu laiks virs zemes. Tikai mūžībā laiks apstājas un iestājas bezgalīgā un mūžīgā tagadne vienotībā ar Kungu Dievu, kuru slavēsim kopā ar eņģeļiem un visiem Svētajiem debesīs, ja tur mums būs ļauta šī žēlastība un mūžīgais prieks. Katrs cilvēks savā laicīgajā dzīvē izveido personīgo vēsturi un atstāj nākamajām paaudzēm viņa sasniegumus, priecājoties par savu labo darbu augļiem. Ir brīnišķīgi, ja cilvēks ir darījis daudz laba savā dzīvē tuvākajiem un strādājis sabiedrības un Baznīcas labā. Tad viņa dzīve nebūs veltīgi nodzīvota virs zemes. Būtu ļoti skumīgi, ja viens otrs cilvēks būs veltīgi izšķērdējis savu dārgo dzīves laiku un neko nebūs ieguvis priekš mūžīgās dzīves, kas viņu var pārsteigt nesagatavotu un baiļu pilnu, kad būs jāstājas Kristus Soģa krēsla priekšā nodot norēķinu par saņemto laicīgās dzīves dāvanu.

Kad svinam kādu mūsu dzīves jubileju, tad būtu svētīgi sev pajautāt: "Ko labu es esmu paspējis izdarīt pa šiem manas dzīves gadiem? Vai ir kas labs iekrāts arī manai mūžīgai dzīvei debesīs?" Šo jautājumu es vēlos tagad uzdot arī sev personīgi, kad esmu jau sasniedzis "Abrahama vecumu", atskatoties uz nodzīvotajiem 50 gadiem šajā brīnišķīgajā Dieva radītajā pasaulē. Gados vecākiem cilvēkiem var likties, ka tas taču vēl nav nekāds vecums, ja nav sasniegti 80 gadi. Taču vēlos vispirms pateikties Radītājam par nodzīvoto žēlastības laiku, jo mans nelaiķis brālis nesasniedza pat šo vecumu un ir jau mūžībā, kā arī daudzi citi daudz jaunāki cilvēki, to skaitā arī daži mani kursa biedri. Labi apzinot, ka katra diena ir Dieva dāvana, ko nepelnīti mēs saņemam šīs zemes dzīvē, un tai ir sava nozīme priekš mūžības. Tāpēc ir ļoti svarīgi, kā mēs nodzīvojam šo dienu, jo nespēsim to atkārtot un pārlabot tajā pielaistās dzīves kļūdas.

Svētie Raksti mums vēstī, ka cilvēka mūžs ir īss un ātri paiet. Atceros labi mūsu kādreizējā Rīgas Garīgā semināra rektora bīskapa Vilhelma Ņukšas teikto atziņu viņa dzīves 55 gadu jubilejā, ka laiks ir pagājis un ir nepiepildīto vēlmju tukšums. Bīskaps izteica nožēlu par daudziem nerealizētajiem labajiem nodomiem un aicināja jaunos semināristus nenodzīvot veltīgi savu dārgo dzīves laiku. Šodien es aizdomājos, vai mans dzīves laiks nav veltīgi nodzīvots virs

zemes, vai ir kaut kas labs, ko es pēc sevis atstāju citiem cilvēkiem un nākamajām paaudzēm? Nav viegli dot atbildi uz šādiem jautājumiem, it sevišķi garīdzniekam, jo viņam nav personīgās ģimenes, kas varētu turpināt iesākto. Bieži daudziem šķiet, ka priesteri ir visnelaimīgākie cilvēki pasaulē, jo viņu darbi ļoti ātri tiek aizmirsti. Tomēr uzskatu, ka tas tā nav, jo bieži esmu dzirdējis draudzēs par viņu iepriekšējo ganu labajiem darbiem, kas turpina dzīvot draudzes locekļu sirdīs vairākās paaudzēs, un tas dod iepriecinājumu un iedrošinājumu arī man censties darīt kaut ko labu konkrētai draudzei un visai Baznīcai. Konkrēti manā priesteriskajā darbībā es nevaru ne ar ko daudz lepoties, jo neesmu uzcēlis nevienu dievnamu, kā mans onkulis pr. Oļģerts Daļeckis. Toties esmu sagrāvis gan vienu, ko lielvārdieši atcerēsies visās paaudzēs! :(Esmu daudz strādājis, atjaunojot visus 3 Jūrmalas dievnamus un ierīkojot jaunu Slokas draudzes kapsētu. Centos saglabāt un atjaunot arī mūsu Lielvārdes grūstošo dievnamu, bet pagaidām tas neizdevās. Jā, redzu, ka dzīvē ir ļoti daudz zaudējumu, kurus ir jāatzīst un jāpieņem kā neatņemamu mūsu mūža realitāti. Nekļūdās tikai tas, kas neko nedara! Bet nedrīkstu kurnēt, jo Dievs arī man ir devis daudz dāvanu, un par vienu tādu dāvanu vēlos Viņam sevišķi pateikties manā priesteriskajā kalpošanā: tā ir muzikalitāte un lielā mīlestība uz Baznīcas mūziku. Tāpēc cenšos dalīties šajā dāvanā ar citiem, rakstot, aranžējot un izdodot par velti dažādus Baznīcas dziedājumus, kurus šobrīd var atrast manā Baznīcas mūzikas lapā kopskaitā 469 (www.andsolm.info) Tā ir mana sirds lieta slavēt Kungu ar klasiskajiem brīnišķīgajiem dziedājumiem, kas gadsimtiem bija skanējuši dievnamos un tuvinājuši ticīgo sirdis Dieva mīlestībai.

Dzīve nav mani lutinājusi, jo visu laiku ir jāpārvar daudzi pārbaudījumi, kas citreiz ir bijuši ļoti smagi. Arī šie 2 pēdējie gadi ir bijuši pagaidām vissmagākie manā dzīvē, 9.11.2017. zaudējot mūsu dievnamu, bet 12.02.2018. zaudējot manu jaunāko brāli Oļģertu. Tagad esmu ļoti norūpējies par manas māmiņas Annas veselību un dzīvību. Gribu pateikties visiem, kuri par viņu turpina lūgties un palīdzēt aprūpēt, sevišķi Ņinai. Pateicos visiem labas gribas draudzes locekļiem, kuri mani pieņēma un atbalsta ar lūgšanām un labajiem darbiem. Jūs dodat man cerību un ticību, ka kopā mēs spēsim pārvarēt visas grūtības un atjaunosim mūsu garīgo un ārējo dievnamu. *A. Solims*

Lūgties un strādāt

No pieredzes zinu, ka svētdienās un īpaši sv. Mises laikā nedrīkst strādāt, klejot pa lielveikaliem vai sēdēt kinozālē, kur rāda nezkādus brīnumus. Tas nevienam nenes svētību ne dzīvē, ne darbā. Atklāti sakot šo ieteikumu neievēroja neviens.

Sestdiena, svētdiena bija mūsu mājās darbdiena: dārza kopšana, malkas sagatavošana ziemai, tulpju bizness, arī celtniecība... Nesen televīzijas *Rīga 24* raidījumā "Preses klubs" bijusī premjere Laimdota Straujuma brīnījās, kā vāciešiem pēckara gadus, kad viss bija sagrauts, izdevās visu atjaunot. Tagad Vācija ir bagātāk valsts Eiropā. 1967. gada aprīlī biju ekskursijā pa Vācijas Demokrātisko Republiku, apmeklējot Leipcigu, Mīnheni un Berlīni. Sagrautu māju vairs nebija. Sarunās ar vietējiem iedzīvotājiem uzzinājām jautājuma atbildi, tā ir ļoti vienkārša — ticība Dievam. Pēckara vācu paaudze bija ticīga Dievam. Strādāja sešas dienas nedēļā gan vecs, gan jauns. Svētdienās visi kā viens bija baznīcā lūgt Dievu par savu valsti. Un Dievs viņiem palīdzēja. Bez Dieva palīdzības mēs neko nespējam. Mūsu tauta ir atradināta no Dieva. Darbs kolhozā par ļoti niecīgu samaksu un ierobežota mājāsaimniecība mūsu darba ļaudis noveda pie nabadzības.

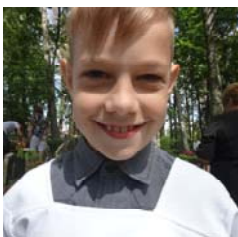
Svētdienu lielie darbi vienmēr paliek pusdarīti, nepabeigti. Tie nenesīs dzīvē svētību, jo tiek darīti pret Dieva gribu. Pēc tam nāks nelaimju vilnis. Un tad būs vilšanās un nesapratne, kāpēc tā notiek... Mūsu prāvests par to bieži brīdina un aicina svētdienās un svētkos nākt pie Jēzus un izteikt Viņam pateicību par paveikto, lūdzot svētību un padomu tālākai rīcībai.

Es daudz pārdomāju par mūsu sagrautās baznīcas situāciju un secinu, ka cik ilgi mūsu draudzes izklīdusī tauta braukās pa apkārtējām baznīcām, kur tā nelūdzas par Lielvārdes baznīcu un neziedo tās atjaunošanai, bet tikai aprunā un izlaiž visādas klačas, tikmēr mums arī ies kā pa celmiem. Nezinu, kā varētu savākt kopā izklīdusās avis. Ar rakstisku ielūgumu, ar medus maizi? Varbūt būtu pēdējais laiks atgriezties un aktīvi sākt atjaunot savu draudzi gan iekšēji, gan ārēji? Jeb tomēr pagaidīt, kad baznīca būs atjaunota, un tad ieņemt tajā goda vietas pirmajās rindās kā varoņiem? Man būt kauns par tādiem "varoņiem"! *L. Apsīte*

Ministrantu godam

Mūsu mācītāja mājā norit draudzīgi, emocionāli, dziesmoti un svētīgi dievkalpojumi. Tur atskan priestera Andra un korista basa balsis, ap kurām vijas sieviešu maigi locītās melodijas. Ikreiz šis sniegums apgaro un pacilā dievlūdžējus, noskaņo ticības apliecinājumam.

Gandarījumā vērojama saskanīga un vienota svētbriža norises komanda. Vērojam mazo Jānīti, kurš pārziņa vīna un ūdens ampulu pasniegšanas kārtību: izvēlas,

padod, nomaina un attiecīgi novieto. To visu izpilda, ieturēdams pagodinošu stāju. Svinīgums un goddevība! Viņam līdzās vienaudzis Edgars, kuram uzticēti zvani, kuriem jāskan noteiktā brīdī. Viņš to dara savlaicīgi, priecīgi, ievērojot ritmu, tempu, reižu skaitu un ilgumu. Turklāt skatiens visu laiku vērsts uz altāri. Viņa rīcībā vērojama muzikalitāte. Dievlūdžējus svētīgi ietekmē arī augumā vislielākais zēns Ivars. Viņa pazemīgā stāja, svētsvinīgums, iejušanās, goddevība, pašāvēība, pielūgsmē ietekmē klātesošos, mudinot atfīrīt savas dvēseles, pašaujoties uz Dievu. Turklāt Ivars reizēm lūdzas arī vienatnē, dvēseliski raidot uz debesīm savas lūgšanas svētā pārliecībā.

Pateicīgs svētums ir arī tas, ka viņam un brālim Edgaram līdzās dievkalpojuma laikā atrodas tētis

Vladimirs, kurš ar savu rīcību apliecina vērā ņemamu priekšzīmi. Vienmēr nosvērts, mērķtiecīgs, svētību apliecinošs. Turklāt viņus vēro arī mamma Baiba, atrazdamās apmeklētāju vidū. Mūsdienās šī ģimene ir reta pērle, kuri ticība ir svētums. Vislielākais gandarījums — kopība.

Tāpat zēnus noteikti ietekmē pieredzes bagātais Jānis Kloviņš ar savu atbildību, izdarību, zināšanām... Tādējādi svētsvinīgos brīžos te darbojas saliedēta, ticīga komanda.

Mīļie šai stāstījumā pieminētie! Mums visiem liels gandarījums par jūsu dvēseliskumu, kalpojot Dieva godam un apliecinot piederību mūsu Latvijai tās jubilejā. Dievpalīgu turpmāk!

Tās ir dažu dievlūdžēju (no "Lāčplēša komandas") atziņas, kuras izteica: Anastasija, Lilija, Viktorija, Antonija, Veronika.

Domas apkopēja:

Vilhelmīne Eisaka

Latvijai — 100

Latvija, tavs vārds ir svēts, svēts, svēts,
Māras zemes bērnu garaspēka izauklēts.
Māras zemei Latvijai dzintarjūras krastā
Šodien valsts karogs celts gadsimta mastā.

Tur, kur Māras zemes tautas meitas dzied,
Tur, kur mūsu tautas dēli iet un dzied,
Tur, tautas lūgšanu klausot, Dievs Latviju
svētīdams iet.

"Dievs, svētī Latviju, ak, svētī jel to!"

Latvija, tavs vārds ir svēts, svēts, svēts.
Lūdz Dievu, Latvija, lūdz tautas dvēsele.
Lūdz Māras zemes bērni savu Karalieni,
Mūsu mīļā Pestītāja Māti.

Valērija Kalve

Pārdomas par Debeskāpšanas svētkiem

Ikviens zina, ka Lieldienas — Kristus Augšāmcelšanās svētki ir vislielākie svētki katoļu Baznīcas liturģiskajā gadā. Uzvara pār nāvi, ko Jēzus paveica, ir neapstrīdama lieta ar redzamiem faktiem un zinātniski pierādīta. Pēc Lieldienām seko Jēzus Debeskāpšanas svētki. Tie Latvijā ir svinami četrdesmitajā dienā pēc Kristus Augšāmcelšanās un parasti iekrīt darba dienā. Sv. Mise notiek vakarstundā, lai arī strādājošie varētu tikt uz dievkalpojumu un būtu kuplāks dievlūdzēju skaits. Tiesa gan, ka aizmirstam šo darba dienu uzskatīt par svētdienu, un, kā ierasts, grēkojam ar darbiem dārzā. Vakarā, atnākot uz sv. Misi, attopamies, ka esam grēkojuši ar nevajadzīgajiem darbiem.

Šajā svētku dienā pirms sv. Mises vienmēr ejam procesijā, tā godinot uz debesīm aizejošo Jēzu, žēlsirdīgo Dieva Dēlu, kurš vēlējās vienmēr palikt ar mums svētajos sakramentos. Šoreiz procesija bija ļoti minimāla. Telpu šaurības dēļ lielāku procesiju nevarēja izveidot. Tajā gāja tikai prāvests un ministranti ar svecēm, krustu un Pestītāja statuju, kuru mēs, visi klātesošie, uzlūkojām tā, it kā atvadīdamies no Jēzus, jo Viņš tūlīt uzkāps debesīs pie Tēva. Dziedājām attiecīgas Debeskāpšanas dziesmas.

Jēzus pēc savas Augšāmcelšanās neizgaisa uzreiz no apustuļu acīm. Virs zemes Viņš vēl pavadīja četrdesmit dienas, kurās Viņam bija jāpaveic daudz darba. Tāpēc Viņš vairs neļāva sevi apcietināt, nedz aizturēt, jo pēc atgriešanās debesīs Viņš būs cilvēces starpnieks pie Tēva un mūsu laimes devējs un aizstāvis.

Jēzus mūs vienus neatstāja. Viņš iedibināja Gandarīšanas sakramentu, kas ir Pestītāja Lieldienu dāvana mums, cilvēkiem, no paaudzes uz paaudzi mūžīgi. Kristus deva apustuļiem varu grēku piedošanai un aizturēšanai. Prāvests iesaka bieži un regulāri — reizi mēnesī nākt pie bikts un nožēlot slīti izdarīto pret Dieva baušļiem, vaļsirdīgi atzīstoties grēkos Jēzum. Apustuļi dalās grēku piedošanas varā ar saviem pēctečiem bīskapiem un viņu palīgiem priesteriem.

Pie Tibērijas ezera Jēzus iecēla apustuļi Pēteri par Baznīcas redzamo vadītāju un virspriesteri. Pirms šīs iecelšanas Kristus trīs reizes lika Pēterim apliecināt savu uzticību un mīlestību Viņam, jo Pēteris bija trīs reizes Viņu aizlīdzies publiski. Un tikai pēc šī trīskārtīgā Pētera publiskā apliecinājuma Jēzus viņam uzticēja augstāko pienākumu savā Baznīcā. Nozīmējās sev vietnieku virs zemes, Pestītājs deva viņiem beidzamos norādījumus mīlēt vienam otru un palikt Viņa mīlestībā, lai viņi ietu pasaulē un kristītu visas tautas: “Kas ticēs un tiks kristīts, tas tiks izpestīts; bet, kas neticēs, tas tiks pazudināts” (Mk 16,16). Tad Jēzus atvadījās no saviem mācekļiem un attālinājās no zemes, līdz pazuda aiz mākoņiem.

Pašreizējais Pētera pēcnācējs ir pāvests Francisks. Mūslaiku visilgstošākais pāvests bija sv. Jānis Pāvils II, kura svētglezna ar atklāto un sirsnīgo smaidu pr. Solima laikā tika uzstādīta un ir turēta pienācīgā godā. Svētais pāvests ir mūsu laika biedrs, kurš noteikti redz un saprot mūsu bēdīgo situāciju. Vajag lūgties arī caur viņa aizbildniecību pie Jēzus, lai mēs varētu ātrāk atjaunot savu draudzi un mūsu dievnamu.

Ludmila Apsīte

Sāpju Dievmātes baznīcai Rēzeknē 80

Balta un stalta

Rēzeknē, “Latgales Māras” kalnā, stalta un balta ik vakarus un rītus, un ik svētdienas aicina un gaida Sāpju Dievmātes baznīca. Rēzeknes Sāpju Dievmātes draudze dibināta 1934. gadā. Jauno, tautā par balto saukto, Rēzeknes baznīcu sāka būvēt 1935. gadā. Baznīcas būvdarbus vadīja t. Juris Kārkle MIC. Viss tika darīts saviem spēkiem. Baznīcu uzcēla divu gadu laikā. Kaut arī būvdarbi vēl nebija pabeigti, 1937. gada 6. decembrī jauno baznīcu iesvētīja mariāņu kongregācijas priors t. Benedikts Skrinda. Pēc tam J. Kārkli MIC nomainīja t. Jāzeps Grišāns MIC, kurš 1939. gadā būvdarbus pabeidza. Pēc Latvijas neatkarības zaudēšanas mariāņi bija spiesti atstāt savus īpašumus un tie tika nacionalizēti. Baznīcā dievkalpojumi praktiski bija aizliegti. Ilgāku laiku sv. Mise tika celebrēta reizi mēnesī. Rēzeknes bombardēšanas laikā 1944. gadā bija cietusi arī Sāpju Dievmātes baznīca. Pēc padomju varas sabrukšanas radās iespēja atjaunot mariāņu klosteri. Pašlaik Rēzeknes Sāpju Dievmātes draudze atrodas mariāņu aprūpē.

Mīļā Lielvārdes draudze un Jūs visi draudzīgie draudzes locekļi! Es Jūs visus sveicu ar Dieva Vissvētās Trīsvienības svētkiem. Mīļi jo mīļi sveicu savas Latgalītes meitenes, kuras prot un nav aizmirsušas mūsu māmiņas Latgales valodiņu. Rēzeknes baltā baznīciņa man ir ļoti dārga. 1941. gadā tā vēl bija bērna autiņos, bet es jau toreiz biju Rēzeknes bērnu patversmē Tykumi, un tur šajā baznīciņā kalpoja tēvs J. Grišāns, bet mēs visi bijām viņa mīļie bērni. Daudz labu atmiņu man ir palicis no tiem laikiem. Padomju spiegi mūs izsekoja un mums bija jāslēpj, ka nākam no patversmes. Mēs no audzinātājiem bijām brīdināti, ka nedrīkstam teikt, ka esam no patversmes. Mani apturēja spiegi pie baznīcas un jautāja, no kurienes nāku. Nācās samelot, bet es vispār neatbildēju. Lūk, tās ir senas atmiņas.

Valērija Kalve

**Jūnija mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu
draudzē**

Svētdienās:

- 10:00** – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise un jūnija
mēneša dievkalpojums.

Darbdienās:

- Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00** un jūnija mēneša
dievkalpojums.
Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās:
sv. Mise pl. **19:00** un jūnija mēneša dievkalpojums.

**3.06. — Kristus Miesas un Asiņu svētku oktāvas
svētdienā: 11:00** — sv. Mise un Euharistiskā
procesija ar 4 evaņģēlijiem un bērnu pasvētīšana.

**7. jūnijā — Kristus Miesas un Asiņu svētku
oktāvas noslēgumā: pl. 19:00** — sv. Mise un lauku
zāļu un ziedu pasvētīšana. Mēneša pirmās
ceturtdienas Svētā stunda pl. **18:00**.

**8. jūnijā — Vissvētākās Jēzus Sirds svētkos:
pl. 19:00** — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums.

**9. jūnijā — Bezvainīgās Marijas Sirds svētkos:
pl. 11:00** — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums. Vakara sv. Mise nebūs.

**10. jūnijā — pr. Andra Solima dzīves 50 gadu
jubilejas pateicības dievkalpojums luterāņu
baznīcā Lāčplēsī: pl. 15:00.**

P.S. Dievkalpojums būs iespējams atkarībā no
priestera mātes Annas veselības stāvokļa, kas
pašreiz ir smags.

**23. jūnijā — Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas svētku
Vigīlijā: pl. 11:00** — sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums.

**24. jūnijā — Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas
svētkos: pl. 11:00** — sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums.

**29. jūnijā — Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētki:
pl. 19:00**—svētku sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalp.
Ziedojumi tiks vākti Romas Kūrijas uzturēšanai.

Saulaini un mīļi sveicieni
Priesterības 50 gadu zelta
jubilejā (26.05.) pr. Jurim
Mukānam un 25 gadu
sudraba jubilejā pr.
Jāzepam Sitniekam un
Jurim Jalinskim! Veselību, izturību un Svētā
Gara svētību Jūsu pastorālajā darbā!!!

Uzmanību!

Trešdienās pl. **20:15** draudzes mājā notiek katehēzes
nodarbības pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām,
Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams
piedalīties arī brīvklaušītājiem!

Pamudiniet visus, kuri vēl nav sakārtojuši savu garīgo
dzīvi, piedalīties šajās apmācībās!!!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi
puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes korī!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu draudzē!!!*

Sirsnīgi sveicam:

*Priesterības 27. gadskārtā un
dzīves 50 gadu jubilejā (10.06.)
mūsu prāvestu Andri Solimu.
Lai Radītājs stiprina veselību!
Pestītājs, kuram Jūs kalpojat
visu dzīvi, lai dāvā spēkus,
izturību un iepriecinājumu turpināt vest pie Kristus
pazudušās avis Jūsu smagajā, bet ļoti cēlajā
kalpošanā Kristus Baznīcai! Svētais Gars lai
vienmēr vada, apgaismo un atjauno labo gribu
izpildīt Visaugstā gribu dvēseļu pestīšanas darbā!*

Lielvārdes draudze

Aicinām pieteikties un pierēģistrēties
draudzes locekļus uz pāvesta Franciska vizīti,
lai varētu piedalīties viņa vadītajā Euharistijā
Aglonā 24.09.2018. Būs jāiegādājas caurlaides
attiecīgajos sektoros. Kontaktpersona ir Baiba
Čubatjuka: mob. 26196902.

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Mariju Celkerti un Elitu Jaunvīksni (1.06.);
ministrantu Ivaru Čubatjuku un Annu Sināti
(4.06.), Antoņinu Ratnieks un Mariju Nartišu
(7.06.); Vandu Bērzkalni (8.06.); ministrantu
Vladimiru Čubatjuku (13.06.); Liliju Ivulāni un
Lilitu Ieleju (17.06.); Jāni Loginu un Silviju Ragu
(18.06.) un citus.

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Aicinām ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.:29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv